

Muziek zonder managers werkt

Crisis? Recessie? Teruglopende inkomsten? Eén kunstinstelling heeft daar in elk geval niet mee te kampen. Voor de Stichting voor Kamermuziek 's-Gravenhage, die volgende week aan haar 98ste concertseizoen begint, is subsidie overbodig. Het geld dat de abonneementhouders binnenbrengen is ruimschoots voldoende. Enkele jaren geleden besloot men zelfs de toegangsprijs te verlagen.

Door Aad van der Ven

Een kunstinstelling zonder managers, die geld overhoudt. Hoe werkt dat? Voor Jaring Walta, die als voorzitter vorig jaar Piet Wackie Eysten opvolgde, is dat vrij simpel: niet meer uitgeven dat je binnen krijgt. De vroegere concertmeester van het Residentie Orkest (23 jaar lang) en – nog steeds – hoofdleraar viool aan het Koninklijk Conservatorium legt uit dat het zaak is de balans te vinden tussen dure en minder veeleisende ensembles die worden uitgenodigd. “En aangezien Diligentia meestal bijna uitverkocht is, men betaalt honderdveertig euro voor zes concerten, komen we financieel nauwelijks voor verrassingen te staan. Maar dat zijn zaken die de penningmeester regelt. En bovenal is er natuurlijk mevrouw Van Beuningen”.

De naam valt van degene die in Den Haag het gezicht van de kamermuziek is geworden, het bestuurslid met de meeste ervaring. Zij kent veel concertbezoekers bij naam en professie. En zij trekt er vaak op uit om minder bekende ensembles te beluisteren. Walta: “Daar komen veel suggesties uit voort. Vervolgens kijken we samen naar de mogelijkheden interessante musici te engageren. Waarbij natuurlijk meetelt wat ze op hun repertoire hebben. Stellen ze iets voor, dan sturen we dat soms een beetje bij. Ik hecht wel aan een goede opbouw van een programma”.

Jaring Walta zegt dat nu hij voorzitter is, hooguit hier en daar wat accenten zullen worden verlegd. “Iets meer aandacht voor de nieuwere muziek

‘stellen ze iets voor, dan sturen we dat soms een beetje bij. Ik hecht wel aan een goede opbouw van een programma’

Jaring Walta ▶ Foto: Mylène Siegers

zou ik wel toejuichen. Voor het volgende seizoen hebben we Berio en Sciarrino op het programma staan. Maar het uitgangspunt blijft toch bovenal de mensen een mooie avond te geven, met prachtige meesterwerken”.

Begrip

De ‘Kamermuziekvereniging’ is een begrip in Den Haag. Althans in een deel van Den Haag. Want onder de concertbezoekers, voornamelijk ouderen, zijn vooral het Statenkwartier en het Benoordenhout sterk aanwezig. Daarbij is de rechterlijke macht prominent vertegenwoordigd. De vereniging veranderde in de jaren tachtig in een stichting. Walta: “Een vereniging heeft leden en dient geregeld een ledenvergadering uit te schrijven. Maar daar kwam bijna nie-

mand. Dus dat was verspilde moeite. Daarom is er gekozen voor de stichtingsvorm”.

De voorzitter voorziet binnen afzienbare tijd geen zwaar weer. “Het loopt bij ons als een trein. Het zijn wel voornamelijk de ouderen die voor onze concerten naar Diligentia komen, maar de plaatsen van degenen die verdwijnen worden telkens weer ingenomen door andere ouderen, zodat het beeld hetzelfde blijft”.

Zelf speelde Jaring Walta vaak kamermuziek toen hij deel uitmaakte van het Residentie Orkest. “We gingen naar allerlei plaatsen waar musici normaal niet komen, zoals bejaardenhuizen en gevangenissen. Dat was de sociale taak die het orkest in die tijd sterk propageerde. Het was een mooie tijd, ondanks de problemen die het

orkest toen had. Problemen met de huisvesting bijvoorbeeld. We zwierden door de stad. Maar het versterkte wel de saamhorigheid”.

Heftig

Toen hij 62 was besloot Jaring Walta bij het orkest gebruik te maken van de mogelijkheid met VUT te gaan. De viool werd opgeborgen. “Het is een heftig beroep. Ik wilde meer tijd voor mezelf”. Hij bleef wel docent aan het Koninklijk Conservatorium, ook na zijn pensioen. Hij heeft een zogenoemde 65-plus aanstelling, telkens voor een jaar. Niemand in Nederland wordt met meer plezier ontslagen dan hij. Aan het einde van het cursusjaar wordt telkens het dienstverband ontbonden, waarna het even later onverdrotten opnieuw wordt bezegeld. “Het spelen op zichzelf mis ik niet,

maar lesgeven doe ik nog steeds graag”.

De Stichting voor Kamermuziek stevent op haar honderdste seizoen af. Over twee jaar moet er een serie muziek-evenementen van de grond worden getild om u tegen te zeggen. “We zijn daar al mee bezig”, zegt Walta. “We denken aan één of meer opdrachten voor Nederlandse componisten. Die muziek zou dan door belangrijke, internationaal bekende strijkkwartetten moeten worden gespeeld. Dat vraagt een gedegen voorbereiding. Wie een componist aan het werk wil zetten heeft in de meeste gevallen wel een beetje tijd nodig”.

Ysaÿe Kwartet. Strijkkwartet in D van Franck, Strijkkwartet in Bes op. 130 & Grosse Fuge op. 133 van Beethoven.
Dinsdag 13 oktober, 20.15 uur, Diligentia.